

प्रधानमन्त्री जंगबहादुर राणाका समयको नेपाल-भोट युद्धका ऐतिहासिक सामग्री

५ चीनको इलाका भोट मुलुकसंग लडाकि भै वाहापछि फेरि श्रीनेपाल सर्कारको र भोटसर्कारको सलूक भयाको विस्तारको तवारिष मोफसलियेत् ।

श्री ५ गोर्खार्महाराजाधिराज पृथ्वीनारायण साहका सदार रामकृष्ण कुवर राणाजीका पनाति सदार रणजित कुवर राणाजीका नाति काजि वालनरसिंह कुवर राणाजीका थोरा श्री मद्राज कुमार कुमारात्मज श्री प्राइममिश्टर येंड कम्प्यांडर इन चीफ जनरल जंगबहादुर कुवर राणाजी साहेब वहादुरवाट बजीरी काम्काज गर्नु हुँदा गोर्खा दर्दीर र फौज रैयत छोटा वडाको चलन व्यवहार श्रेष्ठा निसाफहरू सबै कुगाको राम्रो वन्दोवस्त चल्याको नदेष्वदा मैले यतो बजीरी पायापछि यौठा आइन वन्दोवस्त गर्नु पन्थ्या हो आइन वन्दोवस्त भया श्री ५ सर्कारको नीतिपूर्वक थिति वन्दोवस्त चलि मुलुक मुलुकमा पनि नेम नामी रहला आईन वन्दोवस्त भया छोटा वडा सबैलाई आइनको याद रहला आईनको याद भयापछि चाहिन्या काम गर्नन् वे आइनको काम गरैनन् यसो भया फौज रैयतलाई आराम सुभिस्ता हाला भन्या मनमा ली जाँगी मुलुकि सबै काम काजको आइन तवारिषको किताप वनाउनालाई दृढ चित्त गरि आफ्ना मुलुक जगाजगामा कामकामको कागज पत्र ज्ञिकाई जातजातका रीत वुङ्गि आइन वनाउन र तवारिष औ मुलुकका आम्दानो बच्चे फौज रैयतका गितिको हिसाव गैहका जमावंदीको किताप वनाउनाको सुरुह गर्नु भै केहि तयार गर्नु भयाको थियो तस्तै वीचमा इडलीस तानका वाद साहको आइन दस्तुर फौजको जिलो तरह तरहको हिक्मत देष्टार साहेबानहरूका जवानी इडलीसतान्

का व्यान् सुन्दा येकफेराता इडलीसतान् हेन जानुपन्थ्या हो। म इडलीसतान पुग्नु पाया। सर्कार कम्पनी वहादुरको र सर्कार गोर्खा वहादुरको दोस्ती पनि वहुतै मजगुत होला भन्या मनमा दृढ गरि, श्री ५ सर्कारमा वक्ताई आफु इडलीसतान् जानाको नेपालमा रह्याका रजीडंट कणेल चारलीस थरस्वीं साहेब मार्फत लेषपढ भै गयो र सर्कार कम्पनी वहादुरवाट पनि हिन्दुस्तानका नवाव राजाहरू कसैले मनसुवा नगन्याका ठाउँमा सर्कार गोर्खावहादुरका वजीरले इडलीसतान देपनाको इरादा राषन्या काम वहुत वढिया गम्या छन् वेस आइन भन्या मंजुर भै आयो र आफ्ना माहिला भाई श्री कम्प्यांडर इन चीफ जनरल वस्वहादुर कुवर राणाजिलाई आफुले गर्न्या बजीरीको सबै जाँगी मुलुकी कामको अष्टियारि दी इडलीसतानका वादशाहू जादी अलजंदर भिक्टौरिया र उनका हिन्दुस्तान् तिर वन्दोवस्त गर्न्या दिरैत अनरवलसज्यनिका महप होस् साहेब वहादुर पर्सेडंट वौड अफ कंट रूलर कलकत्ता का नवाव अफर्कुलुउमरा नोबल ज्येस्स अंडरु मार्कुइस अवडील हौसी गवरनर जनरल साहेब वहादुरलाई श्री ५ गोर्खा महाराजाधिराज वहादुरवाट जान्या षलितापत्रली १९०६ साल मिति माघ सुदि १ रोज २ का दिन श्री ५ सर्कारमा विदा भै आपना भाई श्री जनरल जगत्सम्सेर जङ्ग कुवर राणाजी भाई श्री जनरल धीरसम्हेर जङ्ग कुवर राणाजी वडा कपतान् रणमेहेरसिंह अधिकारी काजी हेमदलसिंह थापा काजी डिलोसिंह वस्न्यात् काजी करवीर षत्रु लेफ्टेन लालसि षत्रु लेफ्टेन करवीर षत्रु लेफ्टेन भीमसेन राना। अमीनसुवा चिद्मानसि राजभंडारि सुवा शिवनर्सि षरिदार पृथ्वीधर उपाध्या, वैद्य चक्रपाणि

चित्रकारी भाजुमचा औ अंग्रेज मेकलौट साहेवलाई नोकर राषि. केटा चाकर स्मेत जना २१ साथमा ली. इडलीस्तान् जानाकन नेपालवाट रवाना हुनुभयो. पटना दानापुर छाउनी दाखिल भै साहेवान्हरूसंग मुलाकात् हुँदा बहुतै यातीरगरि १६ तोपका सलामी दिया. वाहादेखी धुवाकस जहाजमा सबारि गरि कलकत्ता पुगी. कलकत्ताका लाठ साहेव र अरु साहेवान्हरूलाई आफुले लैगयाको तोफा अधिवाट राषी सबै साहेवान्हरूसंग मुलाकात् हुँदा वडो इजत आदर गरि १६ तोपको सलामिदी तोहफा मेजमानी दिया सर्कारि कम्पनी तरफवाट रस्तामा हिफाजत गरि श्रीप्राइमिनिष्टरलाई बेलायतसम्म पुऱ्याई ल्याउनु. धुवाकसको भाडा ५० हजार चाहीँछ. त्यो पनि इडलीस तान्का वादशाहवाट मिलन्या छ भनि कपतान केवर नरसाहेव मुकरर भयाका स्मेत कलकत्तावाट धुवाँकसमा सबार भै जानुभयो ठाउँ ठाउँ सहर सहर टापु टापुका साहेवान्हरूसंग भेट मुलाकात् हुँदा दस्तुर बमोजीम टोपको सलामी र मेजमानी वडा इजजतसंग दिया. इडलीस्तान् मा पुग्नु भयापछि इडलीस्तान्का डिराइन अनखल सज्जन्निका महप् हवस् साहेव हिन्दुस्तान् तरफका काजकाम गर्न्या वडा बजीर हुन् उनका मार्फत वात्साह जादी भिक्टौरियाका हजुरमा हाजिर हुँदा बहुतै मान मज्यदासंग आफु उठि हात समाई कुर्सिमा वसाउन्हुँदा १६ तोपका सलामी भयो. श्री ५ गोर्बा सर्कारवाट लेखियाको अर्जि हजुरमा गुजराउदा बहुतै षुसी भै वात साहजादीवाट लिनु भयो। ४ मैदासम्म वेलायतमा मुकाम गरि नजर हुँदा तरह तरहको वस्तु चीज र अकलको काम देखनुभयो र विचार गर्नु हुँदा मानु स्वर्गे होकि भन्या जस्तो देखनुभयो वाहापछि इडलीस्तानका वात्साहका हजुरमा रुपसत भै फरासिस अमिरिका मिसरदेस अरु टापुहरू जाहाँ जाहाँ पुग्नुभयो ताहा ताहा १६१६ तोपको सलामी यातीर सबै ठाउःमा भयो. ताहा अनेक तरहका आइन वन्दोवस्त तरह तरहका हिकमत इलम काकल देखदा हिन्दुस्तानमा साहेवान्हरूले व्यान गन्या भन्दा ज्यादा देखना सुनामा आउदा यो चाल जसले लेला दुनियालाई आराम देला. इडलीस्तानका जति अधि भैगयाका वडा वडा मानिस र जानवर गैरहको तवारीष लेषी छापा भयाको देषी सबै विस्तार मालुम हुँदा दुनियाका बीचमा इनहरूको वन्दोवस्त आइन दस्तुर जस मुलुकका राजा वावूहरूले चलाउन

सकतन् उनले दुनियालाई आराम र मुलुक आवाद गर्नु भन्या मनमा येकत्व गरि. लंका टापु र लंकाका किनारमा समुद्रले काटि वाकि रह्याका सेतु स्मेत हेरि रामेश्वर द्वारिकाको दर्शन गरि १६०७ साल माघ सुदि ४ रोजका दिन नेपाल सहर दापोल हुनुभै श्रीपञ्चमीका दिन इडलीस्तान् वात्साहवाट पठाई दिनुभयोको अंगरेजी अक्षरको प्रमाना फार्सी अक्षरमा तर्जुमा गन्धाको समेत रजीडंट जानकालवाल्डर अरस्कीन साहेव समेत भै श्री ५ गोर्बा सरकारमा गुजराया— वाहा पछि आइन रत्वारीष सबै तयार गर्निको दुना सौष भै वेसगरि चित्त लगाई आइन दुर्घट गरि वनाउनु हुँदा लाषौ मानिसको इजत रह्न्या र जिउ वाचना भयौ गोर्बा राजभरका आम्दानी षर्चको कागज र अधि ठाउँ ठाउँमा लड्जी भयाका विस्तारको कागज षोङ्दा पाइदैन. यस्तो भया पछिका मुबतार अंधा हुन्या छन् तसर्थ कागज पत्रको तलास गर्नु भनि मुलुकी सुवा हृदयरत्नलाई षोजनु भन्या मर्जि हुँदा अधि ठाउँ ठाउँम। लडाकी भयाका बखतका कागजपत्र केहि नमिल्दा खर्चको र आम्दानी षर्चका टेगानाका कागज नपाइदा हास्रा भर मुलुकका आम्दानी षर्चको र साल सालमा दुकुटि दाखील भयाका दौलतको औं मेरा पाला भरमा भयाका वन्दोवस्त र लडाकीका विस्तारको तवारिष को किताव कागज पत्र तयार गर्नु भन्या मर्जि हुँदा वन्याको तवारिष हो—

नेपाल सर्कार र भोट सर्कार दुवै तरफको अधिवेषी दोस्ती थियो दक्षिण तरफवाट आउन्या माल नेपालवाट भोट लैजानु नेपालका महाजनले ह्लासामा ३२ कोठी थापनु. अरु नेपालका इलाकाका महाजन वेपारी षेपुवा नेवार कस्मेरिहरूले ह्लासा डिगची ह्लचि झुसिकार झुटिगरि झुगा केह कुति गैह भोटका मुलुकमा जाहा जाहा आफनु इच्छा हुँछ. कोठि थापि उपरिया वेपारी भै वेपार षेप गर्नु भोट तरफका नगदि जिनसिमाल नेपाल तरफ ल्याउनु इनीहरूले भोट तरफ हुँदा नेपाल तरफ आउँदा माल ल्याउँदा लैजांदा केह कुतिका सिवानामा नेवार महाजन ढाक्याहरूले चावल ली वेपार गर्न जांदा चावल भारि १ के जगत पुर १ दिनु नेवार महाजनहरू ह्लासा जाँदा लैग्याको अनेक जिनसि चीजहरूमा केह कुतिका झुंपनहरूले सिवानामा जगत नलिनु भारि जाचि झुपनहरूले पोतामा लेषि पठाउनु चीजबीजका भारि ह्लासा पुर्यापछि

असल कमसल भारि १ के लालमोहर १ ज्यात दिनु भन्न्या र चलिआया वमोजिम घोडा पलमा भोटबाट दिनु नेपालका इलाकाका मरमहाजन वेपारी षेपुवाहरूलाई भोटका हाकिम रकमि रैयतहरू कसैले विजाइ विद्वत गर्व नपावस् भन्नानिमित्त नेपाल सकारिका तरफवाट येक नाइक्या ह्लासामा राख्नु नेपाल इलाकाका भोट तरफ रह्याका मरमहाजन वेपारी षेपुबाको जाँईविजाजी हेरि युर्पक्ष निसाफ गरी डंड जिताउरी पान कुल वक्सीनि दसौध विसौध दै दस्तुराट नाइक्याले लिनु भोट तरफवाट ब्रिन्नु भोट तरफवाट विजाइ विद्वत भयो भन्न्या भोट सकारिका तरफका नाइक्यालाई राष्ट्र निसाफ गरिदिन भन्न्या अधिदेषीको बन्देज थियो येस्कुरामा काहिं काहिं भोट तरफवाट र नेपाल तरफवाट विजाइ ब्रिन्न विथित हुन जांदा १८४५ सालमा नेपाल सकारि र भोट सकारिको बित्त नमिली तक्कार हुन जांदा श्री ५ चीन वात्साहाबाट फुटदृढवाड च्यांचुन पठाई दुवै तरफको झगडा तेढी सम्बत् १८४६ साल चीनको छ्याङ्डलुँ ५७ सालमा खबै कुराको बन्दोवस्त वाधि दुवै तरफको मिलाप गराई दियाका हुन् ॥ ॥ भोटतरफवाट १८४६ सालमा भयाको शिति बन्देज नाधि नेपालका इलाका भोटका दोसाधमा बस्त्या रैयतहरूलाई विजाइ विद्वत यरि जिउ समेत भादारि नेपालका इलाकाका मरमहाजन वेपारी षेपुवाहरू भोटतरफ वेपार गर्न जान्यासंग जगात महसूल वढै लिद्दा औं सिमानामा पनि केही जगा उचनीच पान्याको नेपाल सकारिमा थाहा हुदा यो कुरा त श्री ५ चीन वात्साहाका हुकुमले ह्लासामा वसि भोट नेपालका सिवानाको रथिति बन्दोवस्तमा उचनीच पन्याको हेरचाह गर्न रह्याका अस्वाहरूलाई जाहेर गर्न्याहो भनि नेपाल सकारिवाट बारंवार चिठि गयो ।

अस्वाहरूवाट पनि अधिका थिति बन्देज नान्या भोटका हाकिम कारिन्दाहरूलाई थिति बन्देज नाधि काम तगनु भनि दस्कत पनि पठाया अब पनि विजाइ विद्वत गर्न्या भन्न्या डंड सासना गरि भोटका हाकिम कारिन्दालाई काम देखी धारीज गरि दिउला भनि वरावर लेखि आउन्या भोटले भन्न्या वरावर विजाइ विद्वत पनि गर्न्याही ज्यात महसूल पनि वढता लिदै रहन्या नेपाल सरकारका रैयत महाजनको जिउ पनि मादै रहन्या धनमाल पनि लुटभीट गरि लिदै गर्न्या—

यस्तो हुंदा येबै कुराको वेहोरा श्री ५ गोर्खा सकारिका मुष्टिथार श्रीमात्त्रीतरिया फत्यज्ञसाहबाट कैहंका द्वेषाहरूलाई लेखिजांदा केरंका देवा २ ले च्यांगाङ्को छैंवा पेशा वर्ष ७० का उमेरका भोटका १ समेत जना ७ लाई यठाई जबहि १ मोहर १ फुर लिन्न्या कुरा र ष्याकेदिमा षोलाकिको सालमा एष हालन्या काम अब उप्रांत छाडि चलि आदाका कुरुवा २ र येक भाव जाफा बिनिल गर्दै भनि चिठी बढाउँदा—

तेस्का जवाप्सा श्री मुलमंत्री चौतरिया फत्यज्ञसाहबाट नेवार महाजनहरूलाई ६१ वर्षका बुढा समेत जमा गरि तहकित गर्दा १ भाव नाफा पनि पछि वढता लियाको ठहर्न्यो भन्न्या वेहोरा १ केरंका नेवारहरूसंग सोधी तिनी हरूका जमानवंदि मुचुल्का समेत लेषाईलै विन्दुघोर्जे र नामग्यान भन्न्या देवाका कारोवारीहरूलाई र औ भाजन मार्न्या चोरहरूलाई कतै नउमन्या गरि राष्ट्रनु इनिहरूलाई हाम्रा काजि ताहां पुरापछि हाजिर गरिदिनु भन्न्या वेहोराको चिठी केरंका देवा २ का नाउंमा १६०२ साल चैत्र शुद्ध ४ रोज ३ का दिन गयो—

येस कुराको जवाप् श्री ५ गोर्खा सरकारमा केहि लेखि नपठाई केरंका झुपुनहरूले टिशरिका तालयेलाई चिठि लेखि पठाया छन् तालयेले पानि ह्लासाका अम्बालाई लेखिष्ठाया छन् र ह्लासाका अम्बा छित्तारिन् सुइत्तारिन् २ बाट गोर्खा सकारिलाई लेखिष्ठायाको विस्तार—

केरंमा आफुका वेपार गर्न्या मानिस भारुंको छोरा चोरले म रेछ. चोरहरू पक्रियाका छन् ती चोरहरूको नाउं गोपु तेजेन १ पासा २ फिटु १ इ तीनजनामा मारुंको छोरा मार्न्या म हुँ भनि गोपुतेजेते जिम्मा लियेछ पासाँ किटु इ दुवै मार्दिषेर थियेनन् भनि केरंका झुपुनहरूसंग मारुंले भनेछ. मेरो छोराको काठको सन्दुकिभित मुगाको माला १ के तोला ४५ सुनमासा १२ सुनको अंगुठो १ के मासा १० तेम्मा जद्याको पिरोजा १ गोर्खाको अधिलि मोहर ३० फेर पोका पारि राख्याको पिरोजा साना पोका ४४ पोका पिछे पिरोजादाना २० साना ठुना मुगादाना ५६ कारोवारकाछटडा १ फेरि गोर्खाका रूपैया ४४६ सधे काला मोहर २०। ३० गोर्खाका पैसाले साटचाकी मोहर १२ थो सबै माल चौरिया छन् भंदा गोपुतेजेते चोरलाई झुपुनहरूले सासना गरि सोधदा तेज चोरले चब्याको येस

संदुक्षिका कपडाले वैचायाको पोका १ थियो पोका कोई हेद्दी अंदाज गोर्खाका मोहर ३०० जति होला अरु चौथाको माल सबै ढुङ्गाका बगरमा दबाइ राख्याका छन् भनि चौरले अनेछ र झुपुनले ति चौर लैयी थोजन जांदा माल केहि नपाउंदा केरी झुपुनले ठुलो सासना गरि त्यो माल सबै काहा छन् भनि सोध्दा चौरले त्यो माल छ भन्देमात्र रहेछ थोजन आदा नपाउन्था येसो विचार गर्दा मारुले दोष मात्र लाभाको होकि भन्या जस्तो वृक्षिण्ठ तसर्थ भोटवाट भोटवाटभारादार खटाइ क्रेमा पठाउंला नेपालवाट पनि भारादार थाई केरंका सिवानासम्म पठाई दिनुहोला दुवै तरफका भारादार वसि सोझपुछ गरी ठह्याको हामि ताठिनलाई लेषि पठाउनु र मानिस मान्याको साको ठहरियो भन्या दुवै तरफका भारादार वसि त्यो साइ धुक्कालाई तेसै जगामा मार्नु भनि तौक्काड २६ साल कागुन मैत्राका दिन २६ जांदा यो विस्तार लेखिआयो र—

गोर्खा सर्कारिवाट ह्लासाका अम्बा छितारिन् सुइतारिन् २ लाई लेखिगयाको विस्तार हाम्रो केरंमा वसि वेपार गन्धा मारु भन्या नेवार महाजनको छोरा काटिएछ. यस्तो हुन लाभापछि हामीले कसो गरि वेपारको काम गर्चै भनि केरंमा वसी वेपार गन्धा हाम्रा नेवार महाजनहरूले विनित गरि पठाया र कसो भएछ भनी जाहावाट वृक्ष मानिस पठायाका थियो वृक्ष गयाका मानिस आयापछि विस्तार आफुहरू छेउ लेखिपठाउन आट्याका थियो सबै विस्तार केरंका झुपुनहरूले आफुहरू छेउ विनित गरि पठायाछन्. बढिया भयेछ येस कुरामा ताहावाट खटायाका भारादार केरंमा आई पुग्यन्था वैलामा भाहावाट पनि यौठा भारादार सिवानासम्म पठाउला दुवै तरफका भारादार वसी सबै विस्तार वृक्ष वन्दोवस्त गरि भोटका भारादारले आफुहरू छेउ विनित गर्न हाम्रा भारादारले पनि हामी छेउ विनित गरि पठाया वर्षेजिम अफुहरू छेउ लेषि पठाउला वाकि केरंमा अधिकेखि वेपार गरि वस्थाका हाम्रा प्रजा महाजन नेवार गैहहरूले वेपार गर्दा अधि परापूर्वदेखि चलि आयाका रित भन्दा बढता दस्तुर लिन लागि रह्या छन् भनि विनित गरि पठायाको कुरा ढाक्क्या हरूले चाक्कल च्यूरा गैरह माललि वेपार गर्न जांदा जनहि फुरु २ चाक्कल तिरि आफना इच्छा भयाका ठाउमा गै वेपार गर्न जान पाउन्था. पछि फुरु दस्तुर तिन्यापछि पनि येक भाउ नाफा चाहिछ भनि बढता लिछन् अरु स्यापर्य

षोलाका पर्जाहरूले त्यथाका घमु तैल सुर्ति तथाखु काभज जिनिस माल गैन्हमा केहि तिनु पर्दैनथ्यो. आफ्ना इच्छा भयाको ठाउमा गै वेपार गर्ने पाउथ्या. पछि ज्याड ऐदि पुग्नी वित्तिकै झुपुनका चौकिहरूले भारिमा छाष खालै लैणि आफना मनोग्रथ भावसंबोधक हट्टि गरि लिछन् अछि येक भाउ नाफा थनि उल्लेखिय बजारका शालमा अठाई जनहिं येक भौहरको मुबादिस लेपाइ लिछन्. क्रैंहै दुई पुरु दस्तुर येक भाउ नाफा छाडि जग्गाहि एक भौहर लियापछि जनहि येक १ मोहर र २ पुरु दस्तुर थनि लिथा. मनुवालासंग ढाक्कापछि ठचागरि भनि आधारायामा चावल पनि लिथा. अधिकेखि तिरिआयाका दस्तुरमा विशिति भैरहेछ भनि नेवार जाहाजन ढाक्का हाम्रा पर्जाहरूले हामी छेउ वारंवार चिंति गर्न तसर्थ येस वेहीरामा पनि ताहावाट आउन्या भारादारलाई वृक्ष अधिकेखि चलि आयाको वन्दोवस्त थामि बढता नयाँ दस्तुर नगर्नु भनि अहाई पठाउन्या काम भया विनित होला भनि १९०२ साल चैत बदि १४ रोज ५ का दिन लेषि जादा—

यसको जवाव ह्लासाका छितारिन् सुइतारिन् अम्बा २ लाई श्री ५ गोर्खा सरकारलाई लेखि आयाको— आफुका राज्येका वेपारी केरंमा मारि ली नगद जिनिसको वेपार गर्न आउंदा झुपुनहरूलाई उदिको दसषत् पठायौ केरंको झुपुनले थिति छोडि जबरदस्त गरि चादि र चावल बढता लिदौ रहेछ प्याकेदिमा पनि नाफा पाउला भनि लौभ गरि लिदोरहेछ ति झुपुनहरूलाई चांडो ह्लासामा झिकाई सासना गरीला मारुका छोरा मान्याका कुरालाई दुवै तरफका भारादार वसि सोझो निसाफ गर्नु भनि तोङ्काड २६ सालका ३ महिनाका दिन २६ जांदा लेषि आयो र— श्री ५ गोर्खा सर्कारिवाट ह्लासाका नीज अम्बा २ लाई लेखिगयाको अधिका दफदरमा वेपारका दस्तुरको कुरा हेरि हामीलाई लेखि आउदा हाम्रा मनमा वहूतै षुसि लाग्यो गोपुतेजेनले मारुका छोरा मान्याका कुरामा र जगात दस्तुरका कुरामा भोटका भारादारसंग वसि सोझो निसाफ गर्नु भनि अन्हाई काजि सुरत्सिं पंथ र सर्दार रणगंज काकिलाई केरंमा पठावै भन्या १९०३ साल ज्येष्ठ बदि ३ का दिन लेषि जादा—

ह्लासाका नीज अम्बा २ वाट श्री ५ गोर्खा सर्कारलाई लेखि आयाको भोटचाकाजिहरुले विन्दि गन्याको विस्तार वृद्धा छ्यांलुं ५७ सालको वन्दोवस्त नमानि केरुका झुपुनहरुले जगात वढता लिदा रह्या छन् तर आजकालका झुपुनहरुले मात लियाको होइन अधिदेविका झुपुनहरुले लियाको रहेछ. येस कुरामा वहुतै विरायाको छ. ति झुपुनहरुलाई ह्लासामा जिकाई जाँचि बुझ डंड सासना गरौला वाकि भोटका अम्बले केरुका प्रजाहरु रुद्धका सिवानामा वेपार गर्ने जांदा अघि जगात लिन्या दस्तुर रहेनछ आजकाल गोषार्का काम गन्या मानिसले लिदा रह्याछन् भन्या सुनिछ ताहावाट पनि नभयाको रित गरि वढता नलिनु भन्या उर्दि दिनु र दुईतिरको रैति महाजनलाई वढिया होला भन्या तोकवाड २६ सालका अधिक ५ महिनाका दिन १७ जांदा लेषि आउंदा श्री ५ गोर्खा सर्कारवाट ह्लासाका नीज छितारिन् सुइतारिन् अम्बालाई जवाप गयाको— केरुमा गयाका हाम्रा काजिहरुले जगात लिन्या थितिको कागज षोजदा कागज दबाई देषायान छन् आफुहरुवाड अघि पठाई दिनुभयाको दस्कत पनि देषाउदैनन् उर्दि पनि सुनाउदैनन् येस्ता अलम्लाउन्या कुरा गर्दा वन्दोवस्त हुन शकेन तसर्थ छ्यांलुं ५७ सालमा भयाको वन्दोवस्तका कागजको नकल ली थेक जना चिनिया भारादार पठाईदिनुभया चिनिया भारादार हाम्रा काजिहरु वसी वढता ठह्न्याको दुवैतिरको भेटि वन्दोवस्त गर्दा हुन् वाकि हाम्रा तरफका रुद्धका सिवानामा कामकाज गन्या मानिसहरुलाई अधिदेवि रीत नभयाको कुरा केहि गन्याका रह्याछन् अब उप्रान्त तेस्तो वेरीत नगर भन्या लेषि पठाउनु वेरीत गन्यालाई डंड गरी हजाई दिनु भन्या काजिहरुलाई लेषियाको ०३ साल भाद्र वदि ३ रोज २ मा लेषि जादा— ह्लासाका छितारिन् सुइतारिन् अम्बावाट श्री ५ गोर्खा सर्कारलाई लेखिआयाको केरुका झुपुनहरुलाई ह्लासामा जिकाई सोधपुछ गर्दा आफु आफै मनोग्रस्त वन्दोवस्त गरिलिया गन्याको वहुतै विरायाको रहेछ यो झुपुनलाई मान षोसिदिजौ तौकवां २० सालको झुपुनलाई जिकाई वेजाइ कामको मतो गन्या झुपुनलाई ठुलो सासना गरौला वाकि छ्यांलुं ५७ सालमा झुँथ्वाले वन्दो वाधि श्री ५ चीन वातसाहका हजूरमा अर्जि चन्हाई पठायाको हो आफुका राज्यका प्रजाहरुले

चावल ली सिवानामा वेपार गर्न आउंदा भारि १ चावलमा जगात फुरु १ लियाको हो अरु जिनिसि चीजहरुमा झुँपुनले जाचि तपसिल लेषि पोतलामा विति गरी पठाउ छन् भारि लहासामा पुग्यापछि जगात लिछन्. सिवानामा जगात लिनु हुन्दैन झुपुनहरुले जगात लिन्या गन्याको फुरु आहाकाहां जाचौ येक फुरुमा कति चावल जादो रहेछ कति गहौं छ जाचि पठाउनु होला भनि तौकवां २६ साल का ६ महिनाका १५ दिन जादा लेखिआयो ॥—

श्री ५ गोर्खा सर्कारवाट लहासाका छितारिन् सुइतारिन् अम्बालाई गयाको— आफ आफैले मनोग्रस्त वन्दोवस्त गरि काम गन्याको वहुतै विरायाको रहेछ भनि झुपुनहरुलाई बोसन्या काम र छ्यांलुं ५७ सालका वन्दोवस्तमा जगात लिन्या दस्तुर यति हो भनि वढिया लेषि आयेछ फुरुका कुरालाई हाम्रा काजि सर्दारहरुलाई लेषि पठाउदा उनिहरुले जाचि पठायाको केरुमा चावलको जगात लिन्या फुरु छुइ रह्या छन् ढाक्काहरुसंग जगात लिन्या सानु फुरु रहेछ उसमा चावल माना १ मुठि द अटाउंछ मोहर तौल १४४ तोला चढदछ षोलाकि प्रजाहरुसंग जगात लिन्या ठुलो फुरु रहेछ उसमा चावल माना २ मुठि १ अटाउंछ मोहर तौल १६१ मोहर चढदछ ति दुवै फुरु आफुहरु छेउ पठायाको छ वृजनु होला भनि १६०३ साल आश्विन मुदि १५ रोज १ मा लेषिजादा—

लहासाका छितारिन् सुइतारिन् अम्बावाट श्री ५ गोर्खा सरकारमा लेषि आयाको जगात वढता लिछन् भनि लेषि आयाका अर्थ हामी नाटिन तौकवां २० सालमा पनि लेषि गयाको हो. नमानि जगात वढता लिन्या झुपुन उमालु वाधि च्याङ्कवाडन्ये र पछिका च्योफु अके सान् छेत्यान् रिजलाजहरुलाई नमानि काम गर्दा सबैलाई जिकाई सासना गरि मान षोसिदिजौ छ्यांलुं ५७ सालका वन्दोवस्तको नकल उतारि पठाउनु होला भनि लेष्याका कुरालाई जगातका वन्दोवस्तका कागजको नकल सबै उतारि हामी र तालये लामाज्यूको लालमोहर छाप लगाई पठायाको छ हेनुहोला तब पतियार होला यो राषि छोडनुहोला. येही मोहर वमोजिम मानि काम गर्नुहोला लहासावाट चिनिज। भारादार भोटचा भारादार पठाईदिनुहोला भनि अब चिठि नलेषनु भनि तौकवां २६ सालका भाद्र महिनाका ११ दिन जादा—

(क्रमशः)